

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ’ ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 9ο • Αρ. φύλλου 33 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2013 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΗΣ ΜΑΣ ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΤΑΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΙΩΑΝΝΑΣ ΜΑΣΤΟΡΑ

Το λογοτεχνικό έργο «Η Πριγκίπισσα Φλόγα» (Εκδόσεις Αρναούτη) της Ιωάννας Η. Μάστορα παρουσιάστηκε τη Δευτέρα 3 Ιουνίου και ώρα 8:00 μ.μ. στο «Παλατάκι» Χαϊδαρίου.

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε με την αρωγή του Δήμου Χαϊδαρίου και της Αντιδημάρχου Πολιτισμού - Αθλητισμού & Νεολαίας κας Κωνσταντίνας Αδαμοπούλου.

«Η Πριγκίπισσα Φλόγα» της Δρος Φιλοσοφίας του Παν/μίου Αθηνών Ιωάννας Η. Μάστορα, Μέλους της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας και Πολιτιστικής Εκπροσώπου Ολυμπιακής Ιδέας Ομίλου UNESCO Τεχνών, Λόγου κι Επιστημών Ελλάδας είναι ένα αλληγορικό λογοτεχνικό βιβλίο. Είναι μια φανταστική περιπέτεια για τη φιλία, την ισότητα και τη διαφορετικότητα των ανθρώπων, την ανάγκη που έχουμε όλοι να επικοινωνήσουμε και να συνεργαστούμε. Οι χαρακτήρες των ηρώων, ο τρόπος της ζωής τους και η συμπεριφορά τους έχουν μία εμφανή διαχρονικότητα, όπως άλλωστε διαχρονικό είναι και το Ολυμπιακό Ιδεώδες.

Η Ίλια προσωποποίηση της Ολυμπιακής Φλόγας, που γεννήθηκε στην Ελλάδα κι έμελλε να γίνει κτήμα όλου του πολιτισμένου κόσμου, καλείται και πάλι να αφιερωθεί στην προσφορά και στη διάδοση των πολιτιστικών και κοινωνικών μηνυμάτων του Ολυμπισμού. Τα ερωτήματα που καλείται να απαντήσει η Ίλια είναι υπαρξιακά και πανανθρώπινα. Το βιβλίο είναι βαθιά φιλοσοφικό, αλλά αποδίδεται με έναν πολύ απλό και παιδαγωγικό τρόπο ώστε να γίνεται εύληπτο και κατανοητό από μικρούς και μεγάλους. Ο μύθος λειτουργεί περισσότερο ως ανάμνηση και προτροπή μέθεξης.

Το εξώφυλλο και την επιμέλεια των γραφικών έκανε ο Γιάννης Ρούσσος. Η εκδήλωση έγινε υπό την αιγίδα: της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας, του Ομίλου για την UNESCO Τεχνών, Λόγου κι Επιστημών Ελλάδας, του Συλλόγου Ελλήνων Ολυμπιονικών, της Ένωσης Συμμετασχόντων σε Ολυμπιακούς Αγώνες. Χαιρετήσαν και ομίλησαν προσωπικότητες της αθλητικής, πολιτιστικής και ακαδημαϊκής κοινότητας.

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου,
της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΔΥΟ ΠΛΑΤΕΙΩΝ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΟΙΚΙΣΜΟ ΤΟΥ Δ.Κ. ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΕΝΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΗΣ

Ο Δήμος Λοκρών αναθέτει στην Βασιλική Κυροδήμου Αρχιτέκτονα Μηχανικό κάτοχο μελετητικού πτυχίου με αριθμό μητρώου μελετητή 8773, τάξης Β στην κατηγορία μελετών 7 (ειδικές αρχιτεκτονικές μελέτες) την εκπόνηση της αρχιτεκτονικής μελέτης για ποσό 4.500,00 € με ΦΠΑ και τον Παναγιώτη Σταμάτη Τοπογράφο Μηχανικό κάτοχο μελετητικού πτυχίου με αριθμό μητρώου μελετητή 17454, τάξης Β στην κατηγορία μελετών 16 (τοπογραφικές μελέτες) την εκπόνηση της τοπογραφικής μελέτης για ποσό 500,00 € με ΦΠΑ την σύνταξη της ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΔΥΟ ΠΛΑΤΕΙΩΝ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΟΙΚΙΣΜΟ ΤΟΥ Δ.Κ. ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΕΝΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΗΣ», η οποία θα περιλαμβάνει:

- Την σύνταξη αρχιτεκτονικής μελέτης του θέματος.
- Κατασκευαστικά σχέδια λεπτομερειών
- Την τοπογραφική αποτύπωση της προς διαμόρφωσης παλατιών με επίγεια αποτύπωση και πλήρη οριζοντιογραφική και υψομετρική εξάρτηση από το κρατικό δίκτυο συντεταγμένων Ε.Γ.Σ.Α. ' 87.
- Τεύχη Δημοπράτησης ήτοι : Τεχνική Περιγραφή - Προϋπολογισμός Έργου - Προμέτρηση - Τιμολόγιο - Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων - Γενική Συγγραφή Υποχρεώσεων - Διακήρυξη - ΣΑΥ - ΦΑΥ, Έντυπο Οικονομικής Προσφοράς.

ΑΝΟΙΞΕ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ

Οι υποδομές συνιστούν έναν από τους κύριους μοχλούς ανάπτυξης κάθε κοινωνίας γιατί δίνουν τη δυνατότητα στη νέα γενιά να αναπτύξει τις ικανότητες της και να κάνει πράξη τις προσδοκίες και τα οράματα της.

Ο Δήμος Λοκρών συνεχίζοντας την προσπάθεια για αθλητική διαπαιδαγώγηση των νέων παρέδωσε προς χρήση το Γυμναστήριο Μαρτίνου που παρέμεινε κλειστό για πολλά χρόνια λόγω γραφειοκρατικών προβλημάτων.

Όλοι οι Μαρτιναίοι μόνο χαρά μπορούν να αισθάνονται για την λειτουργία του κλειστού Γυμναστηρίου Μαρτίνου.

Μια νέα αθλητική περίοδος ξεκινά για το Μαρτίνο.

Ο Δημήτριος Κων. Δημάκης από τον Α.Σ ΟΠΟΥΝΤΙΟ Μαρτίνου μας ενημερώνει:

«Ο Α.Σ ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ σε συνεργασία με το Δήμο Λοκρών προχώρησε για πρώτη χρονιά στη δημιουργία και νέων αθλητικών τμημάτων:

MINI ΤΜΗΜΑ ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
ΠΑΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
MINI ΤΜΗΜΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΑΓΟΡΙΩΝ
ΑΝΔΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ

Στα μίνι και παιδικά τμήματα μπάσκετ και βόλεϊ εκτός του πρωταρχικού στόχου να ωθήσουμε τα παιδιά στον αθλητισμό έχουν μπει οι βάσεις τα παιδιά να πάρουν μέρος σε τοπικά πρωταθλήματα ξεδιπλώνοντας έτσι το ταλέντο τους. Η γυμνάστρια Μπρούτσου Αγγελική έχει αναλάβει να προπονεί τις ακαδημίες και σε λίγο καιρό θα είναι σε θέση να δήσει την πολύ καλή και αξιέπαινη δουλειά της.

Η ανδρική ομάδα μπάσκετ πήρε μέρος στην Γ' κατηγορία του πρωταθλήματος της Ε.Σ.Κ.Α.Σ.Ε (Ένωση Σωματείων Καλαθόσφαιρας Ανατολικής Στερεάς & Εύβοιας) παρουσιάζοντας ένα αξιοπρεπέστατο σύνολο πολλά υποσχόμενο για το μέλλον. Όλα τα παιδιά που στελέχωσαν την ομάδα και ο προπονητής Τριτηλόπουλος Κωνσταντίνος κατάφεραν για πρώτη χρονιά να κερδίσουν το σεβασμό των αντιπάλων και την αγάπη του κόσμου.

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Σας ενημερώνουμε ότι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας που προέκυψε από τις εκλογές της 7 Απριλίου 2013, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Αριστείδης Κ. Κούρος
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Αθανάσιος Π. Πέππας
ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	: Θωμάς Γ. Καραμέρης
ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	: Γεώργιος Σ. Τσουλουχάς
ΕΦΟΡΟΣ	: Αγγελος Δ. Κερφύλιας
ΤΑΜΙΑΣ	: Γεώργιος Ν. Κώτσαλας
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	: Μάρκος Γ. Ρούσσης

Με την ευκαιρία θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Ανδρέα Α. Μάστορα για την συνεργασία και την προσφορά του στον Σύλλογο. Ιδιαίτερα όμως τον Γεώργιο Αλεξ. Κρικόπουλο με τον οποίο για πολλά χρόνια είχαμε μια άψογη και εποικοδομητική συνεργασία για τα προβλήματα του Συλλόγου. Ήταν ευχαρίστηση και τιμή για μας να συνεργαστούμε μαζί του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί τα μέλη του Συλλόγου και εύχεται στους απανταχού Μαρτιναίους καλό καλοκαίρι.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2012. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2013 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2013: 10€
ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHA BANK 298002320000670
IBAN: GR6001402980298002320000670, BIC: CRBAGRAA
ή στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου

Οι Αρχέγονες Ρίζες μας

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ: Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ

Γράφει ο **ΝΙΚΟΣ ΑΘ. ΜΠΑΤΣΟΣ**

Αναζητώντας τον τάφο του Αίαντα του Λοκρού θα αναφερθούμε πρώτα για την καταγωγή του, τα κατορθώματά του, και την κατάρα των Θεών που τον κυνηγούσε μέχρι τον τάφο του. Ο Αίαντας κατάγονταν από μια μικρή πόλη την Νάρυξ που η θέση της έχει επιβεβαιωθεί από την ΙΔ' Αρχ. Υπηρεσία και τοποθετείται στο Ρεγγίνι της Λοκρίδος στην θέση Παληόκαστρο χάρη στην εύρεση σχετικής επιγραφής (ΑΔ6- 1920-21, 139-143) Την εποχή του Τρωικού πολέμου (Μυκηναϊκή εποχή) Βασιλιάς στον θρόνο του Οπούντα ήταν ο Οϊλέας πατέρας του Αίαντα και όπως συνηθίζετο ηγείτο του στρατεύματος σε περίπτωση εκστρατείας, εκτός αν ήταν υπερήλικας τότε το στράτευμα το οδηγούσε ο νεαρός διάδοχος αν υπήρχε. Αυτό λοιπόν συνέβη και με τον Αίαντα, νεαρό βασιλόπουλο οδήγησε τον στρατό των Οπουντίων Λοκρών με σαράντα ολόμαυρα καράβια (Όμηρος: «τεσσαράκοντα μέλανας νήας») στην Τροία. Επίσης και ο Αχιλλέας οδήγησε τους Μιρμιδόνες στην Τροία έναντι του πατέρα του του Πηλέα που ήταν βασιλιάς της Φθίας.

Ο Αίας ο Λοκρός διακρίθηκε από τις πρώτες εμπλοκές με τους Τρώες για την ανδρεία του ο Όμηρος αναφέρει ότι ήταν ταχύποδας και δασίτριχος και όχι εύσωμος όπως ο άλλος Αίαντας ο Τελαμώνιος που ήταν γίγαντας επίσης στο κοντάρι ξεπερνούσε όλους τους Έλληνες και τους Αχαιούς Όμηρος Ιλιάς Β.530 Αίας: «Εγχείμ δ' εκέκαστο πανέλληνας και Αχαιούς» (υπ' όψιν ότι ο Όμηρος Έλληνες ονόμαζε μόνο τους Λοκρούς τους άλλους τους ονόμαζε Αχαιούς).

Επίσης ο Αίαντας διέφερε από τους συμπατριώτες του μόνο αυτός έφερε πανοπλία και επιδίδοτο σε μονομαχίες με τους Τρώες. Όμηρος Ιλιάδα Ν.712-718 «ουδ' αρ οιλιάδη μεγάλητορι Λοκροί εποντο ου γαρ σφι σταδιη μιμνε φίλον κήρ/ου γαρ έχον Κόρυθας χαλκήρεας Ιπποδασείας / ουδ' έχον ασπίδας ευκόλους και μείλινα δούρα, αλλ' άρα τόξοισιν και ευστεφεί οιος αω τω / Ίλιον εις αμ έποντο πεποισότες οισιν έπειτα ταρφεα βάλλοντες Τρώων ρήγγυντο φάλαγγα» Μετάφραση: τον γεναίο γιο του Οϊλέα δεν τον ακολουθούσαν οι Λοκροί στην μάχη από κοντά γιατί δεν είχαν περικεφαλαίες χάλκινες με φούντες από τρίχες αλόγου, ούτε είχαν ασπίδες στρογγυλές και δόρατα από μελιά, παρά ήρθαν μαζί στο Ίλιον (Τροία), έχοντας πίστη στα δοξάρια τους και στο καλοστριμένο αφράτο μαλλί αρνιού (εννοεί τις χορδές των τόξων) με αυτό έριχναν αδιάκοπα και έσπαγαν τις φάλαγγες των Τρώων.

Οι Οπούντιοι Λοκροί ήσαν πράγματι διά-

σημοι τοξότες δεν αναφέρεται αν στην Τροία είχαν άλογα, αλλά στα μετέπειτα χρόνια διακρίνονται σαν έφιπποι τοξότες πετούχαιναν τον στόχο πάνω από το άλογο ενώ κάλπαζε.

Ενδεικτικό είναι ότι Λοκρικό Ιππικό με τοξότες έλαβε μέρος δίπλα στο ευέλικο Μακεδονικό Ιππικό που οδηγούσε ο Μ. Αλέξανδρος στην μεγάλη μάχη παρά τα Άρβηλα. Διόδωρος – ΧVII.57

Οι Λοκροί κατασκεύαζαν τα τόξα τους από κέρατα ελαφιών και την σχέση των Λοκρών με τα ελάφια μας την μαρτυρεί η μαρμαρίνη επιτύμβια στήλη του μουσείου της Θήβας από το παλιοχώρι του Μαρτίνου που είναι η Αρχαία Λοκρική πόλη Βουμελιταία, και παρουσιάζει ανδρική μορφή να χαϊδεύει μικρό ελάφι. Μουσείο Θήβας Αρ. 243. Πολλοί και εξέχοντες πολεμιστές των Τρώων έχασαν την ζωή τους από το κοντάρι και το σπαθί του Αίαντα του Λοκρού.

Υπερασπίσθηκε για πολλές ώρες το νεκρό σώμα του Πάτροκλου για να μην πέσει στα χέρια των Τρώων, σπέρνοντας τον θάνατο στους επιτιθέμενους και με την βοήθεια του Μυριώνη φόρτωσαν τον Πάτροκλου στους ώμους του γιγαντώσωμου Αίαντα του Τελαμώνιου που το μετέφερε στο στρατόπεδο των Ελλήνων όπου έγινε με τιμές η καύση του νεκρού. (Υπ' όψιν ότι ο Αίαντας ο Λοκρός ήταν πατριώτες με τον Πάτροκλο, από την ίδια Λοκρική γή)

Δέκα ολόκληρα χρόνια πολεμούσαν στην Τροία. Στον δέκατο χρόνο η Τροία έπεσε, κατά την πολιορκία ο Αίας ο Λοκρός μέσα από τα ερείπια και τις φλόγες είδε μια λυγερή κόρη Τρωάδα να τρέχει μέσα από τους καπνούς και να κρύβεται μέσα σε έναν ναό της θεάς Αθηνάς. Ο Αίας την ακολουθεί μέσα στον ναό δεν μπόρεσε να αντισταθεί στην ομορφιά της και την βίασε. Η κόρη δεν ήταν άλλη παρά η πανέμορφη θυγατέρα του Πριάμου, Βασιλιά της Τροίας, η Κασάνδρα (Αλεξάνδρα). Για αυτό το αμάρτημά του στο Ναό, οι Θεοί τον καταράστηκαν και απ' αυτή την κατάρα θα έρθει το τέλος του ήρωα της Τροίας. Ο Αίαντας ο Λοκρός μετά την πτώση της Τροίας ξεκίνησε με τα καράβια του την επιστροφή στην πατρίδα την Οπουντία Λοκρίδα. Όμως μετά την Λήμνο μεσοπέλαγα άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου και βύθησαν τα καράβια του εκτός από το δικό του. Η μοίρα του επιφύλασσε την δική του Οδύσεια, το καράβι του έπρεπε να κατευθυνθεί Νότια των σποράδων, κυρά Παναγιά, Αλόνησος, Σκόπελος, Σκιάθος να μπει στα στενά Παγασητικού και Εύβοιας, Μαλιακός, Β. Ευβοϊκός και να αράξει σε ένα από τα λιμάνια της Οπουντίας Λοκρίδος Κύνο ή Άλες ή Λάρυμνα.

Όμως ο Ποσειδώνας με τον Αίοιο δεν τον

άφηναν να πιάσει στεριά ούτε στην Ανατολική Εύβοια αλλά ισχυροί ΒΔ άνεμοι τον έσπρωχναν προς το κέντρο του Αιγαίου πέρασε ανάμεσα Σκύρου και Εύβοιας προσπάθησε να μπει από τον Ν. Ευβοϊκό αλλά και πάλι ο Αίοιος τον έσπρωξε ανοιχτά και ανατολικά της Άνδρου ανατολικά της Τήνου και στα στενά μεταξύ Τήνου και Μυκόνου ο Ποσειδώνας του έσπασε το καράβι μα ο θαλασσόλυκος Αίαντας πάλεψε με τα κύματα και βγήκε σε ένα βράχο που εξείχε από τη θάλασσα (γυρές πέτρες).

Εκεί ξαπλωμένος επάνω στο βράχο και εξαντλημένος σήκωσε την γροθιά στον ουρανό και έβρισε τον Ποσειδώνα και εκείνος με την τρίαينا έσπασε τον βράχο

Επίσης για να τιμήσουν τον Αίαντα οι Οπούντιοι Λοκροί στα νομίσματά τους είχαν στην μια όψη τον Αίαντα γυμνό με ξίφος και ασπίδα σε θέση μάχης, ακόμη και 800 χρόνια αργότερα στο τετράδραχμο του 4ου αι. π.Χ.

Για τον βιασμό της Κασάνδρας οι Οπούντιοι έστελναν κάθε τέσσερα χρόνια 7 κορίτσια από τις καλύτερες αριστοκρατικές οικογένειες του Οπούντα να υπηρετήσουν σαν ιέρειες στο ναό της Αθηνάς στην Τροία, μόλις όμως πατούσαν το πόδι τους στην στεριά τις περίμεναν ντόπιες γυναίκες και τις πετροβολούσαν και τις σκότωναν εκτός αν κάποιες προλάβαιναν τρέχοντας και έφθαναν στον ναό της Αθηνάς.

Φωτο 2. Το σκάμα του Μυκηναϊκού τάφου στον χωμάτινο τύμβο του κόλπου της φτελιάς στη Β. Μύκονο

Φωτο 1. Ο άγνωστος Μυκηναϊκός τάφος στο νησάκι "Μήτηρος" της Τραγάνας

και ο Αίαντας χάθηκε μέσα στα μαύρα και ασίγαστα νερά του Αιγαίου. Ήταν κατάρα να μην γυρίσει ποτέ στην αγαπημένη του πατρίδα την ΟΠΟΥΝΤΙΑ ΛΟΚΡΙΔΑ. Προς τιμήν του οι Οπούντιοι Λοκροί άφηναν μια θέση κενή στις διάφορες μάχες που έδιναν. Επίσης έκαναν γιορτές τα «Αιάντεια» για να τιμήσουν τον ήρωα και έκαιγαν ένα παλιό καράβι μέσα στον Οπούντιο κόλπο ανοιχτά από το σημερινό Αταλαντονήσι την νύχτα της πανσελήνου του Αυγούστου.

δεν βρέθηκε ούτε από την αρχαιολογική υπηρεσία. Υπ' όψιν ότι ούτε ο τάφος του Οπουντίου είχε βρεθεί. Άλλη εκδοχή είναι ότι το καράβι άραξε στην Λάρυμνα και το σώμα του Αίαντα τάφηκε στο παζαράκι πάνω από τις πηγές. Άλλη εκδοχή λέγανε για τον Κύνο και άλλη για το νησάκι Μήτηρος της Τραγάνας, εδώ όμως στον «Μήτηρο» βρέθηκε ένας μεγάλος ογκοδέστατος Μυκηναϊκός τάφος τετράγωνος (φωτο 1) αλλά ήταν συλημένος από αρχαιοκάπηλους από πολύ παλαιά και

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων
"ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"

**Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680**

Α.Φ.Μ. 9998-2875

Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών

web site: www.martino.gr

e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:

Αριστείδης Κ. Κούρος

Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146

Τηλ.: 6936028298 - 6945818191

Διευθυντής

Θωμάς Γ. Καραμέρης

Ι. Δροσοπούλου 237, Αθήνα

Τηλ.: 6976006224

Συντάσσεται με τη βοήθεια

των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:

Τσουλουχάς Γιώργος

Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100

Τηλ.: 6932146695

e-mail: tsoulouhas@gmail.com

www.justhost.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του υπογράφοντα.

Κείμενα - επιστολές υβριστικού περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

ΔΩΡΕΕΣ

Δεχόμαστε ευχαρίστως δωρεές που ενισχύουν τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας στο λογαριασμό μας στην **ALPHA BANK Νο 298002320000670** - IBAN GR6001402980298002320000670 - BIC: CRBAGRAA

**ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ:**

Για τους μήνες ΑΠΡΙΛΙΟ-ΜΑΙΟ-ΙΟΥΝΙΟ 2013 έγιναν οι παρακάτω καταθέσεις:
ΕΥΓΕΝΙΑ ΛΟΥΚΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ Λ.ΛΟΥΚΑ 50€
ΓΕΩΡ. ΝΙΚ. ΚΩΤΣΑΛΑΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΝ. Ν. ΚΩΤΣΑΛΑ 35€
ΓΕΩΡΓΙΑ Ι. ΜΑΣΤΟΡΑ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝ. Ι. ΜΑΣΤΟΡΑ 20€
ΕΛΕΝΗ Ι. ΜΑΣΤΟΡΑ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗ Ι. ΜΑΣΤΟΡΑ 20€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝ. ΚΑΖΑΣ 20€
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΡ. ΚΟΥΡΟΣ 20€
ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΚΛΗΡΟΣ 20€
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝ ΠΕΠΠΑΣ 10€
ΜΑΡΚΟΣ Γ. ΡΟΥΣΣΗΣ 10€
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘ. ΚΑΒΑΛΛΑΣ 10€

ΑΝΟΙΞΕ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Για την επιτυχία της στελέχωσης – ομαδοποίησης – λειτουργίας των νέων τμημάτων ευχαριστούμε τη Δημοτική Αρχή, τη διοίκηση του Α.Σ. ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ, τους γονείς, τους αθλητές, και τους προπονητές. Η διοίκηση, οι αθλητές, και οι προπονητές όλων των

τμημάτων του Α.Σ. ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ευχαριστούμε θερμά τον κόσμο που στήριξε την προσπάθειά μας οικονομικά (κάρτες διαρκείας, λαχειοφόρο) αλλά και με την δυναμική παρουσία τους τόσο στους εντός όσο και στους εκτός έδρας αγώνες μας και όλους τους επι-

χειρηματίες της περιοχής μας που αν και ζούμε σε οικονομικά δύσκολες εποχές αγκάλιασαν και στήριξαν οικονομικά και υλικά την προσπάθειά μας και ευχόμαστε να έχουν τη δυνατότητα να μας στηρίζουν πάντα».

ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ:

Βόλεϊ κοριτσιών (Junior)

Βόλεϊ κοριτσιών (παιδικό)

Μπάσκετ Αγοριών (Junior)

ΑΝΔΡΩΝ Γ! ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ Β΄ΟΜΙΛΟΣ											
ΤΙΤΛΟΣ	ΒΑΘ	ΑΓΩΝ	N	H	M	ΕΠΘ	ΑΜΥΝ	ΔΙΑΦ	ΒΑΘΜΟΙ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΑΓΩΝΕΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΣ ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ	12	6	6	0	0	336	281	55	0	1,000	1,196
ΑΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ	10	6	4	2	0	401	344	57	0	1,000	1,166
ΛΑΡΚΟ ΑΣ ΟΠΟΥΝΤΟΣ	7	6	1	5	0	366	409	-43	0	1,000	0,895
ΑΟ ΠΗΓΑΣΟΣ	6	6	1	4	1	285	354	-69	0	1,000	0,805

ΑΝΔΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ

πάνω αριστερά: Σεραφείμ Δημάκης, Γεώρ. Αθ. Τράκος, Παύλος Πήλιας, Ιωάν. Θεοδώρου, Δημ. Ελευθ. Μπρούτσος, Δημ. Γκριτζάπης και ο προπονητής Κω/νος Τριπηλόπουλος

κάτω αριστερά: Δημ. Γεωρ. Μπρούτσος, Κων/νος Λιβέρας, Γεώρ. Δημ. Μησαάκος, Νικ. Κωτσαλάς, Γεώρ. Κυριακούσης, Γεώρ. Παπακωνσταντίνου

A. K. Κούρος

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ
ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΑΡΤΙΝΟ
ΤΗΛ.: 22330 61223
6977642989

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Προς τους ασφαλισμένους του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.
Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι το οδοντιατρείο μου έχει σύμβαση με τον ασφαλιστικό φορέα Ε.Ο.Π.Υ.Υ.
Η σύμβαση αυτή αφορά οδοντιατρική περίθαλψη όλων των ασφαλισμένων του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., για οδοντιατρικές πράξεις που καλύπτει και υλικά που χρησιμοποιεί.
Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, τηλεφωνήστε μου για το ραντεβού σας στο ιατρείο μου, που βρίσκεται στην πλατεία Παμμεγίστων Ταξιαρχών (δίπλα στην εκκλησία).
Είμαι στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πληροφορία ή πρόβλημα σας απασχολεί.

Με εκτίμηση
Κατερίνα Παπαγκικά

Οι Αρχέγονες Ρίζες μας ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ: Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 2

γυμνός από κτερίσματα στερώντας κάθε πληροφορία όπως μου είπε η Αμερικάνα αρχαιολόγος ALEYDIS VAN DE MOORTEΛ που διενεργούσε τις ανασκαφές μαζί με την ΙΔ΄ υπηρεσία αρχαιοτήτων. Επίσης ορισμένοι λένε ότι εδώ ήταν το κέντρο διοίκησης κατά την Μυκηναϊκή εποχή. Σήμερα δεν έχει βρεθεί ακόμα ούτε ο Οπούντας, η Μητρόπολις των Λοκρών. Εκεί όμως στον Μήτρο στο νησάκι της Τραγάνας, βρέθηκαν ερείπια κτηρίων 1ης-3ης χιλιετίας π.χ., προϊστορικός οικισμός, τάφοι πρωτοελλαδικοί ή Μυκηναϊκοί, κανένας δεν παίρνει το ρίσκο; Και τελευταία εκδοχή είναι, ότι μετά την Γυρά πέτρα πνίγηκε και το σώμα του εξεβράσθη στο Βόρειο μέρος της Μυκόνου στο κόλπο της Φτελιάς. Εκεί υπάρχει ένας χωματένιος προϊστορικός τύμβος, στην κορυφή του φωτο 2 υπάρχει Μυκηναϊκός τάφος με κτερίσματα, χρυσά κοσμήματα, αγγεία πήλινα, σφραγιδόλιθοι, που σημαίνει ότι ήταν τάφος κάποιου πολύ σημαντικού ηγέτη ή κάποιου Μυκη-

ναίου βασιλιά. Αυτός ήταν ο λόγος που μεταγενέστερες παραδόσεις συνέδεσαν με την Μύκονο τον τραγικό χαμό και τον τάφο του Τρωϊκού ήρωα Αίαντα του Λοκρού γιου του βασιλιά των Λοκρών Οϊλέα. Εκεί λοιπόν στις ακτές του κόλπου της Φτελιάς στην Β. Μύκονο βρίσκει η Θέτιδα το παγωμένο πτώμα του Αίαντα (ψυχρός νέκυσ κατά τον ποιητή) και τον θάβει από συμπόνια, ενώ και αυτή είχε χάσει τον γιο της τον Αχιλλέα στην Τροία, φτιάχνει τον τάφο επάνω σε ένα χωματένιο τύμβο δίπλα στην θάλασσα. Σε ένα τύμβο που αντιμάχεται τα κύματα και τρέμει μήπως παρασυρθεί το χώμα και ξαναφανούν τα γυμνά κόκκαλα του Αίαντα. Η κατάρα κυνηγάει τον ήρωα και μετά το θάνατό του. Αλλά μήπως αυτή η ίδια η κατάρα είναι που δεν μας αφήνει να βρούμε τον τάφο του τραγικού ήρωα, είναι κάποιος Μυκηναϊκός τάφος; ή είναι τα σκοτεινά παλάτια του Ποσειδώνα στο βυθό του Αιγαίου;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ (1941-1944)

Γεράσιμος
Μασούρας
Φιλολόγος

Στο αντιστασιακό κίνημα των Ελλήνων κατά των Γερμανών και Ιταλών κατακτητών σημαντική υπήρξε και η συνεισφορά των γυναικών. Μερικά περιστατικά και πράξεις καταδεικνύουν τη μεγάλη συμβολή των γυναικών στην απελευθέρωση της πατρίδας μας. Οι στρατιώτες που γυρνούν από το μέτωπο έχουν ανάγκη τη συμπαράσταση του πληθυσμού. Χρειάζονται λίγο ψωμί, κατάλυμα, ατομική καθαριότητα και ένα καλό λόγο. Στα χωριά αλλά και στις γειτονιές της Αθήνας, άλλοτε οργανωμένα και άλλοτε ανοργάνωτα, οι γυναίκες ζεματίζουν για να φύγουν οι ψείρες, τους περιθάλπουν, τους δίνουν να φορέσουν πολιτικά ρούχα για να μη συλληφθούν και τους εφοδιάζουν με τρόφιμα για το ταξίδι. Οι γυναίκες κρύβουν επίσης τους άνδρες.

Την Αγγελική Σταρόγιαννη από τον Άγιο Νικόλαο της Μάνης τη σκότωσαν στην πόρτα του σπιτιού της στις 21-2-1942, γιατί έτρεφε και συντηρούσε τους Άγγλους και παρόλα τα βασανιστήρια δε μαρτυρούσε ποιος τους έστειλε στο σπίτι της.

Οι Πηλιορίτισσες έκρυψαν, τροφοδότησαν και βοήθησαν τους Άγγλους να φύγουν με καΐκια για την Τουρκία.

Μεγάλο μέρος των ενεργειών των γυναικών για φροντίδα και συμπαράσταση προς αυτούς που διώκονται γίνεται αυθόρμητα και οι πράξεις τους διαθέτουν μια πηγαία ευρηματικότητα.

Την άνοιξη του 1942 στη Θεσσαλία, ενώ οι Λεγεωνάριοι κατατρομοκρα-

τούσαν τον κόσμο, η Γλυκερία Χατζή έκρυψε τέσσερις καταζητούμενους στην αποθήκη που έβαζε σανό.

Η Μαρία Δημάδη από το Αγρίνιο γνωρίζοντας πολύ καλά τη Γερμανική γλώσσα, εργαζόταν ως διερμηνέας στην τοπική Γερμανική Διοίκηση. Από τη σημαντική αυτή θέση στις κρίσιμες για το αντιστασιακό κίνημα της περιοχής στιγμές μετέφερε πολύτιμες πληροφορίες στους αντάρτες σχετικές με τις ενέργειες και τα σχέδια των κατακτητών. Κάποια στιγμή προδόθηκε από τους συνεργάτες των Γερμανών και εκτελέστηκε. Οι ενέργειές τους εκφράζουν τα αισθήματά τους. Επειδή έχουν εκπαιδευτεί να νοιάζονται για τους άλλους και να προσφέρουν, εφευρίσκουν τρόπους – ακόμη και όταν δεν υπάρχουν τα μέσα – για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες αυτών που τις χρειάζονται, τρόπους που οι οργανώσεις δύσκολα θα μπορούσαν να σκεφτούν.

Στο στρατόπεδο των Τρικάλων η αρχή μιας ευρύτερης συμπαράστασης ξεκίνησε από ένα μνημόσυνο σε κοντινή εκκλησία. Επιστρέφοντας οι γυναίκες με τα κόλυβα, σκέφτηκαν να τα μοιράσουν στους κρατούμενους και οι φρουροί το επέτρεψαν. Έτσι στις γιορτές ο εξωτερικός δρόμος του στρατοπέδου γέμιζε από γυναίκες και παιδιά, που στα μνημόσυνα, τους γάμους και τα βαφτίσια εκδήλωναν έμπρακτα τη συμπαράστασή τους.

Αυθόρμητα ξεκίνησαν και τα συσσίτια στο μικρό χωριό της Ευρυτανίας με πρωτοβουλία της Ναυσικάς Φλέγγα. Η ατομική συμπαράσταση σε παιδιά του χωριού που πεινούσαν μετατρέπεται σε οργανωμένη προσπάθεια. Δημιουργείται επιτροπή από επτά κοπέλες και ξεκινούν στις 25 Μάρτη του 1942 να σιτίζουν πενήντα παιδιά και δέκα γέροντες. Για να συγκεντρώσουν τρόφιμα ώστε να συνεχιστεί δίνουν θεατρικές παραστάσεις στις

οποίες αντί για εισιτήριο εισπράττουν φα-σόλια και καλαμπόκι.

Οι γυναίκες που κάθονται στις ουρές μεταφέρουν τα νέα, δίνουν πληροφορίες για τον αγώνα, κάνουν ζύμωση. Οι γυναίκες είναι ικανότες και στην αντικατασκοπία. Γνωρίζουν την τέχνη να «λανθάνουν», να ξεφεύγουν. Οι λεγεωνάριοι, δεν υποπτεύονται ότι οι ηλικιωμένες που περνούν κάθε τόσο έξω από την αποθήκη όπου ξεφορτώνεται το υλικό τους παρακολουθούν σιωπηλά και αθόρυβα.

Στο μπλόκο, οι Γερμανοτσολιάδες δεν υποπτεύονται και δεν κάνουν έρευνα στην αδύνατη και μικροκαμωμένη κοπέλα, που έχει στην τσάντα της το παράνομο υλικό.

Οι γυναίκες φαίνεται ακόμη ότι ακουμπούν κάποιες ευαίσθητες χορδές των κατακτητών. Έχουν κι αυτοί μάτια, γυναίκα, κόρες ή αδελφές που τις αγαπούν. Στη μάχη που δίνει η ανθρωπιά με την αγριότητα του πολέμου, οι γυναίκες βρίσκονται με τη μεριά των αισθημάτων και πολλές φορές κερδίζουν.

Οι γυναίκες έχουν κι ένα άλλο όπλο: τη γοητεία που εξασκούν στους άντρες. Τη χρησιμοποιούν για τους σκοπούς του Αγώνα.

Ο αρχιλεγεωνάριος Ραμπουντίκας πιάστηκε από τις αντιστασιακές οργανώσεις, όταν μια κοπέλα του έδωσε ραντεβού έξω από τη Φιλιππούπολη. Όταν έφτασε εκεί παρουσιάστηκαν εκεί μπροστά του οι εφεδροελασίτες, τον έπιασαν και τον πέρασαν δεμένο μέσα από τα χωριά. Με ρόπαλα και πέτρες θανατώθηκε από τις γυναίκες.

Η Τήγαινα Μιχάλη από τα Μυστινά της Λέσβου, δούλεψε στην αντίσταση μαζί με τους γιους της. Είχαν παράνομη ναυτική βάση. Η ίδια παρακολουθούσε τα καΐκια και υποδείκνυε που θα προσεγ-

γίσουν. Η ψυχραιμία που έδειξε, όταν μια φορά οι Γερμανοί μπλοκάρισαν τη βάση αποδείχτηκε σωτήρια.

Η Ηλέκτρα Αποστόλου και η Λέλα Καραγιάννη είναι δίχως αμφιβολία οι κατοχικές ηρωίδες που μετά την απελευθέρωση έμελλε να αναδειχθούν εμβληματικές μορφές της γυναικείας συμμετοχής στην Αντίσταση.

Η Λέλα Καραγιάννη φροντίζει να φυγαδεύει Βρετανούς στρατιώτες, διοργανώνει αποδράσεις, συνεργάζεται με τις εθνικές λεγόμενες οργανώσεις και το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής, συλλαμβάνεται δυο φορές από τους κατακτητές και τη δεύτερη ύστερα από σκληρά βασανιστήρια οδηγείται στο εκτελεστικό απόσπασμα λίγο προτού φύγουν οι Γερμανοί από την Αθήνα.

Η Ηλέκτρα Αποστόλου υπήρξε μια μεγάλη αγωνίστρια που είχε το σθένος να μην προδώσει τους συντρόφους της και να δηλώσει Ελληνίδα την ώρα που υφίστατο φρικτά βασανιστήρια.

Η Ηλέκτρα Αποστόλου εγκατέλειψε την ασφάλεια μιας μεσοαστικής οικογένειας για να γνωρίσει τους διωγμούς του Μεταξικού καθεστώτος, την εξορία, την πείνα, τα πιο απάνθρωπα βασανιστήρια και, τέλος, το θάνατο.

Η Ηρώ Κωνσταντοπούλου υπήρξε μια άλλη σημαντική αγωνίστρια της Εθνικής Αντίστασης που έδωσε τη ζωή της για τα ιδανικά της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς και πλήθος άλλες ηρωικές πράξεις γυναικών, καθώς και πράξεις υλικής και ηθικής ενίσχυσης του χειμαζόμενου την περίοδο εκείνη ελληνικού λαού, που καταδεικνύουν την τεράστια προσφορά της γυναίκας σ' εκείνον τον ανεπανάληπτο Αγώνα της Εθνικής μας Αντίστασης.

ΤΡΩΤΕ ΖΕΑ

Φίλος καλός, που αγαπάει και αυτός την καλή «ΤΑΒΕΡΝΑ» με

Γεώργιος
Α. Πούλιος
Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου

πήγε, στο Γαλάτσι (στη Λαμπρινή). Η συνοικία για μένα είναι άγνωστη. Ξέρω, ότι μένουν πολλοί Κυκλαδίτες, ιδιαίτερα Ναξιώτες (Αξιώτες). Με πήγε στην οδό Ορφανίδου 76. Εκεί είναι η Ταβέρνα - Εστιατόριο, το «ΒΑΡΕΛΙ». Λαμπροκοπούσε από καθαριότητα. Παρόντες η κ. Τζήμα και ο Σύζυγος της. Έπιασα τον κατάλογο. Στην πρώτη σελίδα είχε ένα καλογραμμένο κείμενο και με έντονα μαύρα γράμματα έγραφε:

“Για τους ψαγμένους, θα έχουμε ψωμί ολικής αλέσεως από ζέα, κριθάρι και σκληρό σιτάρι και ειδικές πίτες με αλεύρι ζέας, χωρίς γλουτένη.”

Από το κείμενο αυτό έμαθα, ότι η Ζέα ή Ζειά είναι αρχαίο δημητριακό και σήμερα στην Ήπειρο τη λένε «ΒΡΙΖΑ».

Από το κείμενο αυτό έμαθα, ότι οι πρόγονοι μας δεν έτρωγαν ψωμί από σιτάρι. Το σιτάρι το είχαν, ως τροφή των ζώων. Οι πρόγονοι μας, κυρίως έτρωγαν ψωμί από ΖΕΑ.

Το πιο σπουδαίο όμως που έμαθα, είναι, ότι η σημερινή Ζέα, το σημερινό λιμάνι, στον Πειραιά, πήρε το όνομα, από το δημητριακό ζέα, γιατί σ' αυτό το λιμάνι την φορτοεκφορτώνανε. Ο συντάκτης αυτού του κειμένου, είχε την εντιμότητα ν' αναφέρει από που άντλησε τις πληροφορίες του. Ο πληροφοριοδότης του είναι ο Καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κ. Θ. Μπουχέλιος, τον οποίο μέχρι αυτή την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν μπόρεσα να βρω και να τον ακούσω.

Ο κ. Μπουχέλιος μας πληροφορεί, η γλουτένη (αλευρόκολλα) δεν υπάρχει, στη Ζέα, γι' αυτό και ενδείκνυται:

1ον. Για τη μείωση της χοληστερόλης.

2ον. Για την πρόληψη των καρδιαγγειακών παθήσεων.

3ον. Για την πρόληψη του καρκίνου.

4ον. Για την πρόληψη του διαβήτη.

5ον. Επιδρά ευεργετικά στην εμμηνοπαυση.

6ον. Επιδρά στην καλή υγεία του πεπτικού συστήματος.

7ον. Επιδρά στην απώλεια του βάρους.

Το αλεύρι ζέα κυκλοφορεί, στην αγορά, είναι όμως ακριβό. Ήδη

Συνέχεια στη σελίδα 6

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥΚΛΩΝΑ

Την εννοούμε όλοι τη λέξη ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ. Διαφοροποιείται όμως στη σκέψη του καθενός πολίτη σε Διεθνή κλίμακα. Εξαρτάται, φυσικά με τι μάτι τη βλέπει και με πιο μικροσκοπίο την αναλύει.

Του Νικ. Ι. Γκούτζου

Με ποια ευαισθησία πνευματική κατορθώνει να τη διακρίνει, και ποιες οι σκοπιμότητες των πατρώνων που τη διαχειρίζονται και την προωθούν.

Στ' αλήθεια ποιος είναι αυτός που δε βλέπει πως ανατέλλει μια νέα εποχή όπου το δύσκολο δεν είναι ν' ανέβεις αλλά να σταθείς όρθιος.

Τη φωνή στην δημοσιότητα δίνουν τα «τα πολύ-στροφα μηδενικά», οι παντογνώστες αποτελούν τους σωτήρες και φωστήρες στην δημοσιότητα της στιγμής. Η αδηφαγία της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής έχει πληγεί τους θεσμούς και τα ήθη μας. Εν ονόματι του κέρδους και της απληστίας καθυποβάλλουν τον πολίτη σ' ένα ανελέητο καθημερινό τρεχαλητό, ώστε να παραμερίζει και να απομακρύνει κάθε ηθικό ενδιασμό του. Στο ανελέητο αυτό τροχάδην οι μεγιστάνες του υπερκέρδους για να φθάσουν στο συν άπειρο του βωμού που στοχεύουν θυσιάζουν κάθε ευαισθησία.

Εκμεταλλεζόμενοι την πρόοδο της τεχνολογίας σε βάρος του αδύναμου πολίτη τον μαζικοποιούν σε διάφορα σημεία της υδρογείου με διαφορετικές γλώσσες συνεννόησης, διαφορετικές θρησκείες, διαφορετικά ήθη και συνήθειες, να ζήσουν κάτω από τη δική τους διεφθαρμένη νοοτροπία της εκμετάλλευσης και του κέρδους.

Μας καθοδηγούν ολοταχώς σ' ένα σύστημα ολοκληρωτισμού του μεγάλου κεφαλαίου, με αύξηση μιας καταναλωτικής κοινωνίας, με απώτερο σκοπό την εξυπηρέτηση του καπιταλιστικού συστήματος.

Άπειρες σκέψεις και απόψεις μπορούμε να έχουμε σχετικά με το σχεδιασμό και την οργάνωση του ολοκληρωτικού καπιταλιστικού συστήματος, που οδηγούν στη λεγόμενη παγκοσμιοποίηση από κράτη της οικονομικής ολιγαρχίας και τα συμφέροντα μετρημένων στα δάχτυλα.

Γιατί, το μικροσκοπίο, όπως αναφέραμε πιο πάνω αναλύοντας αυτές τις σκέψεις, εμφανίζει ξεκάθαρα πως η παγκοσμιοποίηση δεν είναι αντάξια στις ελευθερίες του πολίτη και των δημοκρατικών αρχών του. Πως το δεκανίκι που στηρίζεται είναι ολοκληρωτισμός που στερεί τις ελευθερίες του λόγου του πολίτη, πο τον προσανατολίζει σ' ένα είδος ιδεολογίας και απομάκρυνσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πως ο πολιτικός λόγος αρθρώνεται από επικοινωνιολόγους που πραγματοποιούν πλύση εγκεφάλου, που προσβάλλει τον πολίτη χωρίς ουσία, χωρίς καν να αναφέρονται σε θεσμούς που καταξιώνουν τις δημοκρατικές αρχές και τις ελευθερίες του.

Οι θεσμοί είναι εκείνοι που θα κατευθύνουν την κοινωνική και πολιτική της κάθε χώρας που ετοιμάζεται να δεχθεί και να ενταχθεί σ' αυτό το λεγόμενο κύκλωμα της παγκοσμιοποίησης και όχι με το μανδύα του Νέου ολοκληρωτισμού όπως υπαινίσσονται κάποιοι. Οι θεσμοί που καταξιώνουν το σεβασμό στα δικαιώματα του πολίτη, στον κόπο του ηλικιωμένου συνταξιούχου, στον μικρομεσαίο, στην υγεία, στην παιδεία του, σεβασμό στο περιβάλλον, γνωστό σ' όλους οι αγώνες που έχουν γίνει για τη κατάκτηση αυτών των δικαιωμάτων. Είναι οι μόνοι και πιο βασικοί παράγοντες που μπορούν να δικαιώσουν μια παγκοσμιοποίηση, σ' ένα πλαίσιο εργασιακής ειρήνης με την αναμονή ενός καλύτερου κόσμου.

Οι πολιτικοί μας λοιπόν, ας κάνουν το γύρο του κόσμου, ας ατενίσουν με ευαισθησία μπρος στις δυσκολίες της ζωής αυτών των ανθρώπων και τα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης.

ΤΟ ΤΟΥΦΕΚΙ ΤΟΥ ΒΕΛΗΤΖΙΩΤΗ

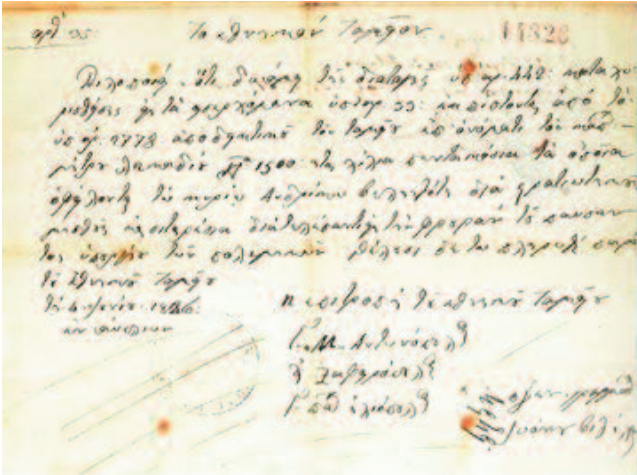
Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης
Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας-Ελατείας

«Κάλλιο Κίτσο μ' να χάνουσαν, νάχανες το κεφάλι, παρά να χάσεις τ' άρματα, τα πατρικοδοσμένα».

Η ένδοξη Βελίτσα, η αητοφωλήά του Παρνασσού, έδωσε στον Ιερό Αγώνα δεκάδες αγωνιστών, πρωταγωνίστησε δε λόγω οχυρής θέσεως σαν επιτελικό κέντρο, σ' όλη τη διάρκεια της Επαναστάσεως του '21. Έδρα του Οδυσσέα Ανδρούτσου, με την περίφημη στηλιά-φρούριο «Μαύρη Τρούπα», αλλά και κατά περίπτωση του Υψηλάντη, Καραϊσκάκη, Νικηταρά, Τζαβέλλα κ.ά. Η ασφαλής και οχυρή θέση της Βελίτσας, στα πρόποδα του θείκου Παρνασσού, είχε προσελκύσει

κατά την μακρά περίοδο της Τουρκοκρατίας τα πιο άξια και δυναμικά στελέχη της κοιλάδας του Κηφισού, που δημιούργησαν το υπέροχο φυλετικό δείγμα των ρουμελιωτών «παλληκαριών»,¹ τα γενναία και ανυπότακτα στις τοπικές μάχες, αλλά και πανταχού παρόντα, όπως εκφράζεται το δημοτικό τραγούδι «για τα σαράντα παλληκάρια από τη Λεβαδεία, που πάνε για να πατήσουνε την Τροπολιτσά». Ένας από τους πολλούς Βελιτσιώτες αγωνιστές της εποχής, ο Νικόλας Βελητζιώτης, μας κατέλιπεν ένα θαυμάσιο δείγμα της αγάπης των παλληκαριών για τα άρματα, με μια επιστολή2-3 που υπαγόρευσε το 1825 στο Ναύπλιο, απευθυνόμενη προς το «έξοχον Υπουργείον των Πολεμικών». Εκεί διηγείται, ότι προ δύο ετών, στον Εύριππο (εννοεί Εύβοια), ο γνωστός οπλαρχηγός Βασίλης Μπούσγος⁴ του εξήτησε δανεικό το τουφέκι του, με το «που ήταν καλόν». Ο Νικόλας, παρά τον διαφανόμενο θαυμασμό του για τον Μπούσγο, δεν ήθελε να του το δώσει, αναγκάστηκε όμως να υποκύψει με την πίεση και του καπετάνιου του. Ο Μπούσγος, παρά τις οχλήσεις, δεν ήθελε να του το επιστρέψει και με βαθύτατο σέβας προσφεύγει και το ζητεί από το Υπουργείο Πολέμου. Ασφαλώς το τουφέκι αυτό είχε αξία αντικειμενική – π.χ. μαλαμοκαπνισμένο κλπ. – αφού επέσυρε την προσοχή του καπετάνιου, αλλά και υποκειμενική, συναισθηματική για τον ίδιο. Ποιος ξέρει σε ποια φονική μάχη το κέρδισε ο γενναίος Νικόλας, αφού τα όπλα τότε κερδίζονταν στις μάχες. Η συνέχεια είναι γνωστή, ο γραμματεύς σημειώνει «να ερωτηθεί ο Μπούσγος, ενεργήθη δια ζωής». Τύχη αγαθή όμως είχε ενεργηθεί και γραπτός, χάρις στο σθένος και στην αποφασιστικότητα του Βελητζιώτη και δεισώθη το συμβάν αυτό*, καθώς και το όνομα του συντοπίτη μας γενναίου στρατιώτη Νικόλα Βελητζιώτη**, του οποίου καταγραφή στα μητρώα αγωνιστών '21 δεν έχει βρεθεί προς το

παρόν. Μας χάρισε όμως ο γενναίος Νικόλας ένα παράδειγμα, αλλά και μας έδειξε πόσο τα άρματα, τουφέκια, σπαθιά ήταν δεμένα με τον πολεμιστή, που η σχόλη του ήταν στα μεσοδιαστήματα των μαχών, να τα γυαλίζει, να τα συντηρεί, να τα προβάλλει σαν το κάλλιστο της εμφανίσεώς του, που δεν ήταν βέβαια η λερή φουστανέλλα και τα τρύπια τσαρούχια, που οι λαμπροστολισμέ-

νοι Βαυαροί της Οθωνικής περιόδου έβλεπαν και σχολίαζαν απαξιωτικά, παρασύροντας μάλιστα τμήμα της τότε διαμορφούμενης ελληνικής κοινωνίας να «βλέπει» την Ευρώπη, αποτάσσοντας τα «οικεία της καθ' ημάς ανατολής», που ήσαν όμως σε κάθε περίπτωση φιλοκαλέστερα και τεχνικά ανώτερα.

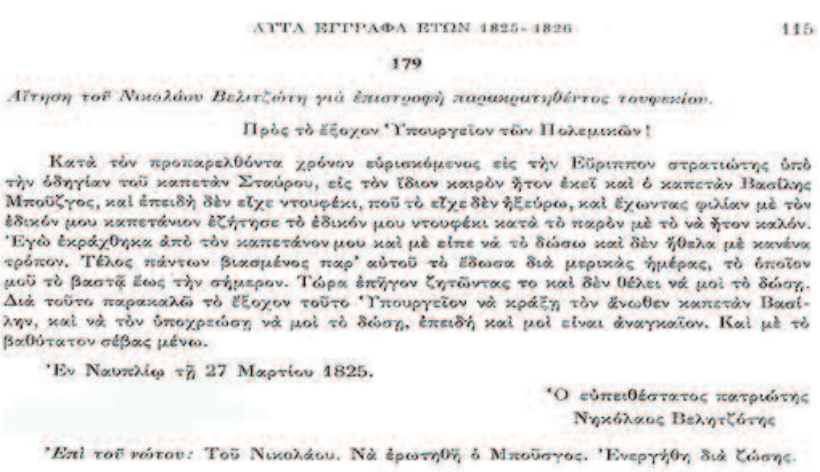
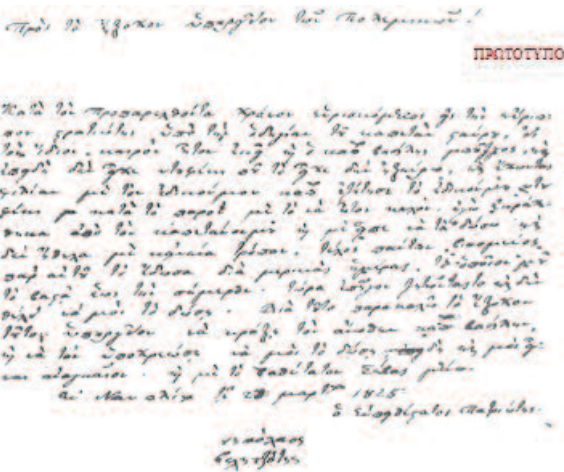
* Βλ. Βουλής Αρχ. Ελλ. Παλλιγ. Λυτά έγγραφα, σελ. 115.
** Αγωνιστάι εκ Βελίτζης. Βασίλειος Βελητζιώτης Π6900. Ταξίαρχης Γερ. Βελητζιώτης Κυτ 22 Ε.Β.Ε. τμήμα χειρ.) Προφανώς πρόκειται για την αυτή οικογένεια, δυστυχώς ο Νικόλας Βελητζιώτης δεν ανιχνεύεται στα Αρχεία, προς το παρόν, εύλογο λοιπόν να διασωθεί το τίμιο όνομα του ως μνημόσυνο στο σημείωμα αυτό. Παρα ταύτα, από ένα έγγραφο, το Ν.14826, που ομοιότυπο του απόκειται στο Ιστορικό Αρχείο του Δήμου Ελατείας, μπορούμε να ταυτίσουμε την οικογένεια Βελητζιώτη, όχι με απόλυτη αλλά με σχετική ασφάλεια, με την οικογένεια Ανδρικού Βελητζιώτη-Ανδρικόπουλου, λαμβάνοντας υπόψη ότι την εποχή αυτή πολλοί αγωνιστές, χρησιμοποιούσαν το χωριό της καταγωγής τους ως δηλωτικό Επωνύμου, όπως Ξυλικιώτης, Ντερνιτζιώτης, Λεπενιώτης κλπ. Το έγγραφο βρίσκεται στον φάκελλο Ανδρικόπουλου, αφορά απόδειξη πληρωμής υπηρεσιών σιτηρεσιών (Ταΐνια) έχει εκδοθεί επ' ονόματι Α. Βελητζιώτη την 4η Ιουνίου 1826 στο Ναύπλιο, φέρει δε σφραγίδα αρίθμηση και υπογραφές.

1. Αρχ. Πάλλης εύρωστος, νέος. Επίσης εις Άμμων. 63-35 «Εις δε των εχομένων ταύτης ηλικίας οι μεν πάλληκα,

οι δε βούπαιδα, οι δε μελλέφηβον καλούσιν» Βυζαντ. Αναφέρεται στα Τακτικά του Λέοντος «συμβολής δημοσίας προσδοκωμένης, πλήθος λεγομένων παλληκαριών...»

2. Την αγάπη στα άρματα περιγράφει και ο Μακρυγιάννης*, με το απαράμιλλο ύφος του όταν ζητάει από τον Αγιάννη, να του δώσει άρματα καλά που εδώ θα είχαν και την ευλογία του Αγίου. Έτσι δένει ο Μακρυγιάννης την επιθυμία του, με την πανάρχαιη των Ελλήνων αντίληψη για τα άρματα, τα ευλογημένα από τους θεούς (όπλα του Αχιλλέως κλπ) Απομνημονεύματα Μακρυγιάννη Καραβίας 1957. «...Έγινα ως δεκατεσσέρων χρονών και πήγα εις πατριώτη μου εις Ντεσφίνα. Ήταν ο αδελφός του με τον Αλήπασια και ήταν ζαμπίτης αυτός εις την Ντεσφίνα. Στάθηκα με εκείνον μίαν ημέρα. Ήταν γιορτή και παγγύρι τ' Αγιαννιού. Πήγαμεν εις το παγγύρι μύδωσε το ντουφέκι του να το βαστώ. Εγώ θέλησα να το ρίξω, ετζακίστη. Τότε μ' έπιασε σε όλον τον κόσμον ομπρός και με πέθανε εις το ξύλο. Δεν μ' έβλαβε το ξύλο τόσο, περισσότερον η ντροπή του κόσμου. Τότε όλοι τρώγαν και πίναν και εγώ έκλαιγα. Αυτό το παράπνον δεν ήύρα άλλον κριτή να το ειπώ να με δικιώση, έκρινα εύλογον να προστρέξω εις τον Αι – Γιάννην, ότι εις το σπίτι του μόγινε αυτήν η ζημία και η ατιμία. Μπαίνω την νύχτα μέσα εις την εκκλησιά του και κλειώ την πόρτα κι' αρχινώ τα κλάματα με μεγάλες φωνές και μετάνοιες: «τ' είναι αυτό οπούγινε σ' εμέναν, γομάρι είμαι να με δέρνουν». Και τον περικαλώ να μου δώση άρματα καλά κι' ασημένια και δεκαπέντε πουγγιά χρήματα και εγώ θα του φκιάσω ένα μεγάλο καντήλι ασημένιον. Με τις πολλές φωνές κάναμεν τις συμφωνίες με τον άγιον». Η απίστευτη σχεδόν για τα σημερινά δεδομένα αυτή σκηνή, ενός εφήβου, να προσφύγει στον προστάτη Αγίο του «... ότι στο σπίτι του μόγινε αυτή η ζημία...». Με πολλές φωνές, να κάμη την συμφωνία με τον Άγιο αξίζει να την διαβάσει κανείς πολλές φορές. Θυμίζει τα Ομηρικά χρόνια, που οι θνητοί, μιλούσαν με τους θεούς, ακόμη και διαφωνούσαν, δείχνει δε πόσο βαθειά είναι η ελληνική ρίζα, αυτό το παράξενο μείγμα πατριδας και θρησκείας, που μόνον ένας αφηγητής γνήσιος λαϊκός σαν τον Μακρυγιάννη, μπορεί να περιγράψει.

3. Β. Μπούσγος Οπλαρχηγός από το Απόκουρο (1793). Υπηρέτησε τον Αλή Πασά, έλαβε μέρος στις μεγάλες μάχες του Αγώνα, με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο, Διάκο, Καραϊσκάκη. Σημαντικό ότι πρώτος έδωσε νόημα στην έναρξη της Επαναστάσεως στην Ρούμελη την 24η Μαρτίου, με το φόνο του Τάταρη (ταχυδρόμου Τούρκου) και ενός τουρκαλβανού, στο Ζεμενό, αφού ως αποσταλμένος των Προκρίτων Λεβαδιάς, στην Πάτρα, στον Πρόξενο της Ρωσίας Βλασόπουλο δεν πρόλαβε τα γεγονότα και επιστρέφοντας από το Γαλαξίδι, βρόντησε το τουφέκι στο Ζεμενό.

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

ζοντας τη Μακεδονία, την Ήπειρο, τη Χειμάρρα, την Αιτωλοακαρνανία, τη Ναυπακτία, τη Δωρίδα, την Παρνασσίδα και

Ο Κοσμάς ο Αιτωλός έδρασε αργότερα από το Νεκτάριο Τέρπο. Γιος Η π ε ρ ώ τ η υφαντή ο μεγάλος αυτός εθναπ ό σ τ ο λ ο ς , γεννήθηκε στο χωριό Μέγα Δέντρο της Αιτωλίας. Διασχί-

τα νησιά του Αιγαίου, μιλούσε παντού. Μ' αυτά που έλεγε, με τον τρόπο που τα έλεγε και προπαντός με την επιμονή του στη σύσταση σχολείων και στη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας, στάθηκε όσο κανένας άλλος εμπόδιο στην πάρα πέρα αύξηση των εξισλαμισμών.

«Ο Κοσμάς κατόρθωνε με το λόγο του να εισδύει στα έγκατα της λαϊκής ψυχής. Το μοναδικό όπλο της νουθεσίας και της επιρροής, που είχαν οι διδαχές του, ήταν ο πόνος: ο πόνος για τη χαμένη ευτυχία και την αθλιότητα της σκλαβιάς (...) Χτυπούσε την αδικία σ' όλες τις μορφές. Κατεδίκαζε την αγριότητα, το μίσος, τη διχόνοια. Κήρυχνε την καλωσύνη, την

αγάπη, την ελεημοσύνη και την ομόνοια»(85)

Ο Κοσμάς ο Αιτωλός απ' όπου περνούσε έχτιζε σχολεία, κι' εκκλησίες, βάφτιζε τους αβάφτιστους, και πριν φύγει απ' το χωριό που μιλούσε έστεινε ένα ξύλινο σταυρό, για να θυμούνται οι άνθρωποι το πέρασμά του και το κήρυγμά του.

«Δεν κήρυττε την επανάσταση – γράφει γι' αυτόν ο Διονύσιος Κόκκινος – άλλ' έρριπτεν επί της ζωής φως και καθίστα τον ελληνικόν κόσμον ικανόν ν' αντιληφθή την κατάστασίν του» (86)

Πάμπολα είναι αυτά που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς από πολλούς ιστορικούς για τον Κοσμά τον Αιτωλό- πράγματα που στέκουν αποκαλυπτικά και για τον άνθρωπο και για τον αγωνιστή Κοσμά τον Αιτωλό.

«Χιλιάδες χωρικών τον συνόδευσαν παντού - γράφει ανάμεσα σε άλλα, γι' αυτόν ο Φάνης Μιχαλόπουλος – κι ο φανατισμός των λαϊκών στοιχείων έφθασε σ' επικίνδυνο σημείο... συνοδευόμενος από πολλά καίκια, γιομάτα πιστούς, πήγε στη Ζάκυνθο, αλλά οι προύχοντες του νησιού, πρόλαβαν και δεν επέτρεψαν την παραμονήν του» (87)

Με τον Κοσμά τον Αιτωλό δεν τάβαζαν μόνο οι Τούρκοι, αλλά και οι Έλληνες προύχοντες. Κι οι δεύτεροι τάβαζαν μαζί του, γιατί τους κάκιζε για τις λογής παρανομίες και αυθαιρεσίες τους.

«Εις την Κεφαλληνίαν – γράφει ο Η. Α. Παπαδόπουλος – οι άρχοντες εξήτησαν από τον Ενετόν Διοικητήν την απέλασιν του. Εις την Κέρκυραν ο Διοικητής της νήσου, παρακινούμενος από τους προ-

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΕΩΝ

«ΟΣΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ» (Πλάτωνας 427-347 π.Χ από την διάλεξη του κ. Μπουραντά)

Την Παρασκευή 29/3/2013 στην αίθουσα διαλέξεων του Κωνσταντίνειου Πνευματικού

Κέντρου στην Αταλάντη έγινε διάλεξη από τον Καθηγητή – Συγγραφέα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Δημήτρη Μπουραντά με θέμα «οι αξίες ως πυξίδα προσωπικής διεξόδου από την κρίση»

Προλόγισε το μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λοκρών Αριστείδης Κ. Κούρος.

Η ομιλία κύλησε με ανάλυση των αξιών σε κοινωνικό επίπεδο από το παρελθόν ως σήμερα.

«Την δεκαετία του '50 και του '60 ήμασταν φτωχότεροι αλλά ζούσαμε καλύτερα, με λιγότερο άγχος γιατί υπήρχαν αξίες. Σήμερα δεν υπάρχουν και αν θέλουμε να βγούμε από την κρίση πρέπει να θυμηθούμε τις χαμένες μας αξίες.

Η οικονομική κατάσταση της χώρας μας και γενικότερα η κρίση σε όλα τα επίπεδα έχουν κοινό παραινόμενο την απουσία αξιών και πλαισίου αρχών. Αν δεν ξαναβρούμε τις χαμένες αξίες και δεν δημιουργήσουμε πλαίσια αρχών, όσα μνημό-

νια και αν κά-
νουμε θα κατα-
κυλήσουμε ακόμη
πιο κάτω. Ανέ-
φερε δυο παρα-
δείγματα: οι
ολυμπιακοί αγώ-
νες στην Ελλάδα
πέτυχαν γιατί όλοι
σεβαστήκαμε το
πλαίσιο αρχών
των ολυμπιακών
αγώνων, οι οδη-
γοί στο αεροδρόμιο ΕΛ.

BENIZEΛΟΣ σταματούν αμέσως όταν βλέπουν πεζό να διασχίζει το δρόμο εντός του αεροδρομίου, εκεί υπάρχει πλαίσιο αρχών και όλοι το σέβονται.

Κλείνοντας θύμισε τα πάρα πάνω λόγια του μεγάλου μας φιλοσόφου του Πλάτωνα αλλά και του Μαχάτμα Γκάντι «πρέπει εσύ να αποτελεις την αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο» και του Τζον Κέννεντυ «Μη ρωτάς τι μπορεί να κάνει η χώρα σου για σένα, αλλά τι μπορείς εσύ για τη χώρα σου»

Στη συνέχεια ακολούθησαν ερωτήσεις από τους παρευρισκόμενους στην διάλεξη. Η ομιλία του κ. Μπουραντά σε κατανοητή γλώσσα άγγιξε τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς όλων μας σε σχέση με τις δύσκολες στιγμές που αντιμετωπίζει η χώρα μας, η ελληνική οικογένεια, κι ο καθένας μας ξεχωριστά.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ

«Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΚΛΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

Με τα καλύτερα λόγια μίλησε για τη χώρα μας ο Robin Williams

«Τα οικονομικά δεδομένα αλλάζουν συνεχώς για όλους. Αυτό που δεν αλλάζει είναι η κληρονομιά, η ταυτότητά σας.

Ο Παρθενώνας δεν φεύγει από την Αθήνα. Είναι ακόμα εκεί για να θυμίζει ότι η πρόοδος και η ακμή μπορούν να επιστρέψουν», δήλωσε σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» ο διάσημος κωμικός

Robin Williams.

Είπε ακόμα, ότι έχει κάνει διακοπές με σκάφος στα ελληνικά νησιά και πως δεν ήταν αρκετό για να δει όλα όσα έχει διαβάσει στην ελληνική μυθολογία.

«Στην Αγγλία για παράδειγμα, δεν πήγα πουθενά. Τι να δω; Το παλάτι του Μπάκιγχαμ; Δεν με νοιάζει. Όπως κι αν πάω στη Γερμανία, δεν θα πάω να δω το Τείχος του Βερολίνου.

Ωστόσο, την Δήλο, τον Παρθενώνα και τις Μυκήνες δεν μπορείς να τις αγνοήσεις».

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

Συνέχεια από τη σελ. 5

ύχοντες, διέταξε αυτόν να απέλθῃ και επέ-
ρασεν εις την Ἠπειρον» (88)

Ο Τσιτσέλης αναφερόμενος στις εναντίον του Κοσμά του Αιτωλού ενέργειες των αρχόντων, είναι πολύ διαφωτιστικός.

Γράφει:

«Κήρυξ πιστός των ευαγγελικών αρχών και της αγάπης (ο Κοσμάς ο Αιτωλός), φίλος του νόμου και του δικαίου, φιλόπτωχος και φιλόανθρωπος ων, εκεραυνοβόλει τας κατα-
χρήσεις των αρχών, την ιδιοτέλειαν και τας δεσποτικές ιδέας των αρχόντων (...) Εθεωρήθη ως εικός, ανήρ ασυμφόρων τοις τε εν τοις πράγμασι και τοις αριστοκράταις αρχών, επομένως ανατρεπτικός του κοινωνικού συστήματος, εφ'οις πολλοί εν Κεφαλληνία απήτησαν την εκδίωξιν αυτού»

Κι όλα αυτά ως στις 24 Αυγούστου 1779, χρονολογία που τερματίζεται η δράση του με το μαρτυρικό θάνατο του στο χωριό Κολικόντασι της Ηπείρου.

Ο Κοσμάς ο Αιτωλός πρόσφερε πολλά στον σκλαβωμένο Ελληνισμό. Η δράση του υπήρξε περισσότερο εθνικοπαι-
δευτική της Παιδείας. Ο ίδιος έλεγε: «Τα γράμματα είναι ο λόγος του Θεού». Κήρυττε επίσης πως είναι καλύτερα να συστα-

θεί ένα σχολείο παρά μια εκκλησία.

«Όταν πήγε στη Χειμάρρα – γράφει ο Γιάννης Καράς – και του είπαν πως δεν έχουν χρήματα για την ανέγερση σχολείου τους προτρέπει να γκρεμίσουν τις εκκλησίες και να χτίσουν σχολείο, γιατί απ'τις εκκλησίες «πιο θεάρεστο ήταν το σχολείο». Κι αυτός πρώτος «άρπαξε στα χέρια του ένα τσεκούρι και σαν αητός βρέθηκε στη σκεπή του κοντινότερου ναού κι άρχισε να γκρεμίζει τον τρούλλο». Και στη θέση της εκκλησίας χτίστηκε το σχολείο της Χειμάρρας «που τεράστιες υπηρεσίες πρόσφερε στον λαό» (89) Με την προτροπή του Κοσμά του Αιτωλού συστήθηκαν σε ελληνικές κοινότητες διακόσια δέκα σχολεία. Τα σχολεία αυτά ο Διονύσιος Κόκκινος τα βλέπει σαν «μικρές εστίες ελληνικού φωτός»...

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ 1453-1821»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΑΘΗΝΑ 1984

ΤΡΩΤΕ ΖΕΑ

Συνέχεια στη σελίδα 4

στο σπίτι μου τρώμε ψωμί ζέα, χάρις στην αβαρασία της γυναίκας μου, Ελένης, και την επιδεξιότητά της να ζυμώνει και να φουρνίζει. Ψωμί ζέα και με γραβιέρα, δεν σταματάς να τρως.

Πληροφορίες, για τη ζέα ή ζειά μας δίνει ο ανεπανάληπτος, Πατέρας της Ιστορίας Ηρόδοτος, αλλά και ο Διοσκουρίδης.

Ο Μέγιστος των Μεγίστων Αλέξανδρος ο Μακεδόνας, το στρατό του, έτρεφε μόνο με ζέα. Ήθελε οι στρατιώτες του να είναι υγιείς

και να έχουν σωματική και πνευματική ευεξία. Το ακούσατε σημερινόι Ανθέλληνες, Μισέλληνες και ΓΡΑΙΚΥΛΟΙ;

Υ.Γ. Όποιος γνωρίζει τον κ. Μπουχέλιο, παράκληση, να μου τηλεφωνήσει, στον 210-94.09.788. Ευχαριστώ).

ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΜΙΛΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ!

Η Αγγλική γλώσσα έχει 490.000 λέξεις από τις οποίες 41.615 λέξεις, είναι από την Ελληνική γλώσσα (βιβλίο Γκίνες)

Η Ελληνική με την μαθηματική δομή της είναι η γλώσσα της πληροφορικής και της νέας γενιάς των εξελιγμένων υπολογιστών, διότι μόνο σ' αυτήν δεν υπάρχουν όρια. (Μπιλ Γκέιτς, Microsoft)

Η Ελληνική και η Κινέζικη, είναι οι μόνες γλώσσες με συνεχή ζώσα παρουσία από τους ίδιους λαούς και... στον ίδιο χώρο εδώ και 4.000 έτη. Όλες οι γλώσσες θεωρούνται κρυφοελληνικές, με πλούσια δάνεια από τη μητέρα των γλωσσών, την Ελληνική, (Francisco Adrados, γλωσσολόγος).

Η Ελληνική γλώσσα έχει λέξεις για έννοιες οι οποίες παραμένουν χωρίς απόδοση στις υπόλοιπες γλώσσες, όπως άμιλλα, θαλπωρή και φιλότιμο. Μόνον η Ελληνική γλώσσα ξεχωρίζει τη ζωή από το βίο, την αγάπη από τον έρωτα. Μόνον αυτή διαχωρίζει, διατηρώντας το ίδιο ριζικό θέμα, το ατύχημα από το δυστύχημα, το συμφέρον από το ενδιαφέρον.

Το εκπληκτικό είναι ότι η ίδια η Ελληνική γλώσσα μας διδάσκει συνεχώς πως να γράφουμε σωστά. Μέσω της ετυμολογίας, μπορούμε να καταλάβουμε ποιός είναι ο σωστός τρόπος γραφής ακόμα και λέξεων που ποτέ δεν έχουμε δει ή γράψει.

Το «πειρούνι» για παράδειγμα, για κάποιον που έχει βασικές γνώσεις Αρχαίων Ελληνικών, είναι προφανές ότι γράφεται με «ει» και όχι με «ι» όπως πολύ άστοχα το γράφουμε σήμερα. Ο λόγος είναι πολύ απλός, το «πειρούνι» προέρχεται από το ρήμα «πείρω» που σημαίνει τρυπώ – διαπερνώ, ακριβώς επειδή τρυπάμε με αυτό το φαγητό για να το πιάσουμε.

Επίσης η λέξη «συγκεκριμένος» φυσικά και δεν μπορεί να γραφτεί «συγκεκρυμμένος», καθώς προέρχεται από το «κριμένος» (αυτός που έχει δηλαδή κριθεί) και όχι βέβαια από το «κρυμμένος» (αυτός που έχει κρυφτεί). Άρα το να υπάρχουν πολλά γράμματα για τον ίδιο ήχο (π.χ. η, ι, υ, ει, οι κτλ) όχι μόνο δεν θα έπρεπε να μας δυσκολεύει, αλλά αντιθέτως να μας βοηθάει στο να γράφουμε πιο σωστά, εφόσον βέβαια έχουμε μια βασική κατανόηση της γλώσσας μας.

Επιπλέον η ορθογραφία με την σειρά της μας βοηθάει αντίστροφα στην ετυμολογία αλλά και στην ανίχνευση της ιστορικής πορείας της κάθε μίας λέξης. Και αυτό που μπορεί να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε την καθημερινή μας νεοελληνική γλώσσα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, είναι η γνώση των Αρχαίων Ελληνικών.

Είναι πραγματικά συγκλονιστικό συναίσθημα να μιλάς και ταυτόχρονα να συνειδητοποιείς τι ακριβώς λες, ενώ μιλάς και εκστομίζεις την κάθε λέξη ταυτόχρονα να σκέφτεσαι την σημασία της.

Είναι πραγματικά μεγάλο κρίμα να διδάσκονται τα Αρχαία με τέτοιο φρικτό τρόπο στο σχολείο ώστε να σε κάνουν να ανπιπαθείς κάτι το τόσο όμορφο και συναρπαστικό.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Κάθε φωτογραφία... χίλιες αναμνήσεις

Γεώργιος Δημ. Καραμέρης

Οργανοπαίκτης στις ορχήστρες Χιώτη, Ζαμπέτα, Μπιθικώτση. Στο Μαρτίνο πάντα συνόδευε τις παρέες του με τα σύντομα αυτοσχέδια τραγούδια και ταξίμια του. Ένα από αυτά που έμαθα από άνθρωπο της παρέας είναι:
“Κουνισέ το μας λιγάκι το παχύ σου κωλαράκι” και πολλά άλλα τέτοια.

Μόρφω και Κωνσταντίνος Αθανασίου Μπάτσος

Κωνσταντίνα και Γεώργιος Παπακωνσταντίνου

Καλομοίρα και Δημήτριος Αναστασίου Μπώκος

Α.Σ. ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ 3ος ΣΤΗΝ Α1 ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Μπράβο Πρόεδρε είμαστε μαζί σου.

Και στην Α' Εθνική ή είσαι οικονομικός παράγοντας του Μαρτίνου ή δεν είσαι. Δηλαδή ο «Πλατανιάς» τι περισσότερο έχει από τον Οπούντιο.

Προχώρα Πρόεδρε είμαστε μαζί σου.

Ο Οπούντιος πλέον υπάγεται στην ψυχρή λογική του επαγγελματισμού, αλλά για τον απλό Μαρτιναίο έχει να κάνει με την καρδιά του με την ψυχή του.

Ο Οπούντιος θα σβήσει είναι θέμα χρόνου προδομένος από τους σωτήρες του.

Απομένει μόνο το παρελθόν. Αυτό που έχει αφήσει στον καθένα μας. Υπάρχει τίποτε άλλο σπουδαιότερο;

ΤΕΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ Α1 ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

1. ΣΤΥΛΙΔΑ	90
2. ΜΑΛΕΣΙΝΑ	84
3. ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ	83
4. ΔΑΦΝΗ ΛΙΒΑΝΑΤΩΝ	66
5. ΑΤΑΛΑΝΤΗ	63
6. ΑΡΗΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	50
7. ΚΑΜ.ΒΟΥΡΛΑ	49
8. ΕΝΩΣΗ 2010	46
9. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΛΑΜΙΑΣ	43
10. ΕΛΑΤΕΙΑΚΟΣ	37
11. ΑΓΡΟΤΗΣ ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙΟΥ	37
12. ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΗΡΑΚΛΗΣ	36
13. ΛΑΡΥΜΝΑ	35
14. Ν. ΚΡΙΚΕΛΟ	33
15. ΔΙΒΡΗ	30
16. ΜΑΓΝΗΣΙΑΚΟΣ	29
17. ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΚΟΣ	22
18. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΑΧΙΝΟΥ	15

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

*Του Χρήστου Γκριτζάπη,
Ζωγράφου*

Πως να απεγκλωβήσω το φως απ' τη σκιά

Το καλύτερο έργο τέχνης είναι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

- 1) Δεν είναι εικονογράφηση
- 2) Διατίθεται το υλικό των γραμμών από τους στίχους των ποιημάτων
- 3) Δημιουργείται ένα χάος ρυθμών
- 4) Αυτούς τους ρυθμούς τους οργανώνω σιγά-σιγά, ώσπου να αναγνωρίζονται από τις μορφές τους.

Κάποια στιγμή είναι σαν όλα να 'χουν ολοκληρωθεί αλλά στην πραγματικότητα είναι σαν να γίνεται μια καινούργια αρχή.

... Αφού δουλευτόν όλα τα μέρη του έργου... τότε μπορώ να πω ότι το έργο τελείωσε.
 Με τη ζωγραφική ξεφορτώνομαι τις λέξεις...

Υπάρχουν στοιχεία καινούργια... άγνωστα σε χρήση και λειτουργία.

Σύνολα και υποσύνολα γραμμών... που άλλοτε συνθέτουν φόρμες αναγνωρίσιμες και άλλοτε όχι...

Στιγμές ενός ΟΛΟΥ

Γνωρίζουμε ή ανακαλύπτουμε τις στιγμές ή τα μέρη αλλά δεν ξέρουμε το ΟΛΟΝ

Σιγά – Σιγά οργανώνεται ο χώρος

... Φύτρες
 Γυρίνοι
 Βλέμματα

... Ανάλογα με την πυκνότητα των γραμμών (ή γραμμών) είναι και το αποτέλεσμα του περιεχομένου στο σχέδιο...

... Η εμφάνιση της τελείας.

Αποφεύγοντας οποιαδήποτε... φιλολογική πλήξη... εάν είναι δυνατόν...

Στο φανταστικό παρατηρητήριο του δημιουργού

... παίρνω ορισμένα συστατικά υλικά απ' τα ποιήματα.. όχι την ουσία

... Αποσπάσματα φανταστικών εικόνων από ένα παράλληλο φανταστικό ΣΥΜΠΑΝ!!

... Η κίνηση των γραμμών στο χαρτί μοιάζει με τα φύλλα του δέντρου που τα φυσάει ο αέρας...

... Η απελευθέρωση και η τιθάσευση της ... φόρμας

... καλό είναι να δουλεύεται και η παραμικρή «σπιθαμή» του έργου (ζωγραφική)

... Οργανώνω καλύτερα τις φόρμες και τις επεξεργάζομαι τονικά... Υπάρχει η τάση όλες οι γραμμές να καμπυλώνουν.

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ Η ΔΙΑΛΕΞΗ «ΟΙ ΛΟΚΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΩΝ ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ ΛΟΚΡΩΝ» ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟ Α. ΠΟΥΛΙΟ

Στην Ελλάδα του Ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας του Διεθνούς Νομισματικού ταμείου του Ευρογρουπ (Υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης) η Δημοτική Κοινότητα Μαρτίνου και ο Σύλλογος εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» διοργάνωσαν με επιτυχία στις 14 Απριλίου 2013 διάλεξη με θέμα «Οι Λοκροί και οι Νόμοι των Οπουντίων Λοκρών» με ομιλητή τον Γεώργιο Α. Πούλιο Επίτιμο Δικηγόρο και Δημοσιογράφο ενώσεως Κυκλαδικού τύπου.

Αρχικά τον ομιλητή προλόγισε και παρουσίασε στο κοινό η πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου Σπυριδούλα Γιάγκου και στην συνέχεια ο κύριος Πούλιος ανέπτυξε το θέμα της διάλεξης.

Ο ομιλητής όσα μας είπε είχε την εντιμότητα να μας αποκαλύψει και τις πηγές του, από τις οποίες άντλησε τα λεπτομερή επιχειρήματά του.

Ενδεικτικά θα γράψω αυτές που θυμάμαι. Ανάφερε: Τον Διόδωρο το Σικελιώτη. Τον Στοβαίο και τον ρήτορα Δημοσθένη. Διάφορες επιγραφές, ιδιαίτερα του ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ. Ο λόγος του ήταν «ΑΕΝΑΟΣ». Ήταν ένας καταρράχτης, ήταν ασυγκράτητος. Αναφέρθηκε σε περιστατικά και γεγονότα άγνωστα στο ακροατήριο. Κάθε περιγραφή θα είναι κατώτερη της πραγματικότητας, θα τον αδικήσω. Με όλο το σεβασμό, προς τον ομιλητή θα αποπειραθώ να γράψω και ζητάω προκαταβολικά την επιείκεια του.

Η αναφορά μου θα περιορισθεί, στη Νομοθεσία του Επιζεφυρίου Λοκρού της Κάτω Ιταλίας, ΖΑΛΕΥΚΟΥ.

Η νομοθεσία του Ζαλεύκου.

- Δίδασκε το σεβασμό προς τους Θεούς
- Δίδασκε το σεβασμό, προς τη Δικαιοσύνη
- Δίδασκε το σεβασμό των Αρχόντων, προς τους πολίτες
- Τιμωρούσε τους αισχρούς και πρόστιχους
- Τιμωρούσε τις μοντέρνες αντιλήψεις
- Τιμωρούσε τους φοροφυγάδες
- Προστάτευε την Ισοπολιτεία
- Προστάτευε τα Ιερά
- Προστάτευε τις κληρονομίες
- Είχε θεσπίσει διατάξεις περί οιοπνεύματος
- Είχε θεσπίσει την βασικότερα αρχή του δικαίου «ουδεμία ποινή άνευ Νόμου»
- Είχε συντάξει νόμο πως πρέπει να ντύνονται άνδρες και γυναίκες
- Είχε συντάξει νόμο πως πρέπει να ντύνονται άνδρες και γυναίκες
- Είχε συντάξει νόμο περί μοιχείας
- Τέλος αναφέρθηκε, πως οι Οπουντίοι Λοκροί ψηφίζανε τους νόμους τους στη Βουλή τους.

Για όλες τις πιο πάνω διατάξεις ο κ. Πούλιος έφερνε παραδείγματα κάνοντας την ομιλία του απλή και κατανοητή, με συνέπεια να καθηλώσει το ακροατήριο και ουδείς να κουρασθεί, βαρεθεί ή δυσανασχετίσει.

Ο κ. Γεώργιος Αναργ. Πούλιος έκλεισε την ομιλία του, με το επίγραμμα που είχε γραφτεί στο Πολυάνδριο (νεκροταφείο) των Θερμοπυλών το τόσο τιμητικό, για μας τους απογόνους των ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ ΛΟΚΡΩΝ, για μας τους Μαρτιναίους και λοιπούς κατοίκους της ευρύτερας περιοχής.

- Θρηνεί αυτούς που χάθηκαν για την ΕΛΛΑΔΑ
- Πολεμώντας Μήδους, Οποείς η πρωτεύουσα των
- Λοκρών με τους τίμιους Νόμους

Μας καθήλωσε, μας μετέδωσε την έπαρσή του, κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον του κοινού και καταχειροκροτήθηκε. Στην εκδήλωση το παρών έδωσαν: ο τέως Δήμαρχος Αταλάντης Γεώργιος Σκαμπερόπουλος, η Πρόεδρος Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου Σπυριδούλα Γιάγκου, ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Λοκρών Χρήστος Μπώκος και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Λοκρών Αριστείδης Κ. Κούρος και Αλέξανδρος Κούρος από Μαλεσίνα.

Αριστείδης Κ. Κούρος

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟ ΜΠΕΡΜΠΑΤΙ Γ' ΕΥΡΕΣΗ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Το μικρό εκκλησάκι του Αγίου Ιωάννη στο μπερμπάτι

Η Α' και Β' εύρεση της τίμιας κεφαλής του Ιωάννου του προδρόμου τιμάται από την Εκκλησία μας στις 24 Φεβρουαρίου.

Σύμφωνα με την παράδοση και τα ιστορούμενα στους εκκλησιαστικούς ύμνους, αναφέρεται και Τρίτη εύρεση της τίμιας κεφαλής του Ιωάννου του προδρόμου.

Η Γ' εύρεση της τίμιας κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του προδρόμου και βαπτιστού τιμάται από την Εκκλησία μας στις 25 Μαΐου. Βέβαια για την εύρεση της τίμιας κεφαλής του προδρόμου υπάρχουν και άλλες αντιφατικές παραδόσεις.

Μετά από πολλά χρόνια βρέθηκα στις 25 Μαΐου 2013 στο μπερμπάτι για να θυμηθώ τα παλαιά, τα παιδικά μου χρόνια.

Την ημέρα αυτή κανείς δεν έπρεπε να δουλέψει γιατί θα πάθαινε μεγάλο κακό όπως επίσης κάθε απόγευμα της ίδιας ημέρας έβρεχε με κεραυνούς και αστραπές για τον λόγο αυτό ονόμαζαν τον Άγιο "Κουμπουρά".

Κάθε χρόνο σε αυτή την γιορτή ο πατέρας μου ήταν καλεσμένος από τον μπάρμπα Τάκη τον Μπώκο και την πολυαγαπημένη μου Θεία Καλομοίρα, πόσο την αγαπούσα αυτή την γυναίκα.

Τότε οι "Τσοπαναράιοι" σε αυτή την γιορτή καλούσαν συγγενείς και φίλους, το είχαν σε καλό την Αγία αυτή ημέρα να είχαν όσο το δυνατόν πιο πολλούς καλεσμένους.

Επίσης κάθε "Τσοπαναράιος" θεωρούσε ιερή υποχρέωσή του να σφάζει ένα αρνάκι ή ένα κασικάκι για τον άγιο. Αυτό έφερνε ευτυχία στην οικογένειά του αλλά και υγεία στο ποίμνιο του.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας το μεσημέρι στο προαύλιο της εκκλησίας είχε στηθεί το κοινό τραπέζι με το πλουσιοπάροχο γεύμα (ψητά, πίτες, τυρί, κοκορέτσια, πρόβειο γιαούρτι, κρασί) ακολουθούσε ο χορός από μικρούς και μεγάλους με πρώτον τον Παπά.

Αργά το απόγευμα σταματούσε το γλέντι και οι καλεσμένοι αναχωρούσαν όλοι μαζί για το Μαρτίνο με τις καλύτερες εντυπώσεις από τις περιποιήσεις των "Τσοπαναράιων".

Σήμερα τίποτα από τα παραπάνω, η δοξολογία από τον Παπά του χωριού μας Εμμανουήλ έναν άρτο με φέτα στο χέρι και στο σπίτι μας.

Ο κόσμος άλλαξε, άλλαξαν οι καιροί....

Η βιομηχανική επανάσταση έφερε τα πάνω κάτω.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ 1/4/2012 ΕΩΣ 30/3/2013

ΕΣΟΔΑ

Προηγούμενο υπόλοιπο με 30/3/2012	€ 167,06
Συνδρομές- Δωρεες	€ 1.360,00
Τόκοι πιστωτικοί	€ 1,17
ΣΥΝΟΛΟ	€ 1.528,23

ΕΞΟΔΑ

Έξοδα Εκδοσης εφημερίδας	€ 1.298,00
Γενικά έξοδα	€ 50,00
Έξοδα Τράπεζας	€ 26,00
Νέο υπόλοιπο με 30/3/2013 στην Τράπεζα	€ 154,23
ΣΥΝΟΛΟ	€ 1.528,23